

BUITENLAND

ZWITSERLAND

Aankondiging S.S.O.-congres 1969 te Zürich

Van 29 mei tot 1 juni 1969 organiseert de *Schweizerische Zahnärztesgesellschaft* (S.S.O.) haar Jaarcongres 1969 en daarnaast de 3e Zwitserse „Dental-Ausstellung” onder het motto: „Moderne Zahnheilkunde – der Einfluss der Forschung auf die heutige Praxis”.

Het programma zal te zijner tijd worden bekendgemaakt.

Het congressecretariaat is gevestigd: Fröbelstrasse 22, 8032 Zürich, Zwitserland, ten name van Dr. A. Ghiringhelli.

AMERICAN ASSOCIATION OF ORTHODONTISTS

Verlag 64e jaarvergadering te San Francisco (Calf.): 12-15 mei 1968

De omvang en de veelzijdigheid van het programma van dit congres lieten de deelnemer slechts de mogelijkheid een keuze te doen uit de vele interessante voordrachten, films, tentoonstellingen enz., die hier gepresenteerd werden.

In dit rapport zullen daarom slechts enkele voordrachten ter sprake komen.

De openingsspeeches belichtten de algemene situatie van de tandheelkunde in de Verenigde Staten en die van de orthodontie in het bijzonder.

H. Hillenbrand, *Secretary of the American Dental Association*, adviseerde de professie zich voor te bereiden op de ingrijpende en snel naderende veranderingen in het karakter van de tandheelkundige praktijk. Deze veranderingen – aldus Hillenbrand – zullen deels het gevolg zijn van wetenschappelijke vooruitgang en sterk wijzigende inzichten binnen de tandheelkunde, deels door grote veranderingen in de sociale toestanden in de V. S.

Onder de titel: „Orthodontics Achievement and Responsibilities” waarschuwde de orthodontist B. F. Dewel, de nieuwe redacteur van „American Journal of Orthodontics”, ervoor dat de andere facetten van de tandheelkunde in het gedrang dreigen te komen, nu meer dan 10% van de tandheelkundige studenten orthodontist wordt. Bovendien blijken deze de meest begaafde en wetenschappelijk meest geïnteresseerde studenten te zijn. Hij vroeg zich af of deze ontwikkeling de algemene tandheelkunde wel ten goede zou komen.

Het wetenschappelijke gedeelte van het programma werd geopend met de „Mershon Memorial Lecture” gegeven door Prof. Donald H. Enlow van de afdeling Anatomie en het *Center for Human Growth and Development* van de University of Michigan, Ann Arbor, Michigan.

De titel van de voordracht luidde „Wolf's Law and the Factor of Architectonic Circumstance”. Enlow analyseerde de problemen, die samenhangen met de onderlinge relatie tussen mechanische invloeden van normale functie en de

groeipatronen van de beenderen. Door zijn analyse was hij in staat de kern van dit zeer fundamentele probleem af te bakenen en een richting aan te geven voor verder spuurwerk. Dit onderzoek zal vooral gericht dienen te zijn op de activiteiten van het periosteum. In een hierop aansluitend betoog dat de volgende dag door Enlow werd gehouden, ging hij nader in op de relatie van spieren en bot. Hij besprak het mechanisme van spieraanhechting aan groeiend skeletweefsel en vooral de continuïteit van dit mechanisme. Hij bestreed de opinie dat spierfunctie van doorslaggevende invloed is op de vorm van botten.

De Canadees Woodside (Toronto) propageerde de activator in „pre-orthodontic guidance procedures”. Hij begint de therapie met een activator in de periode van het wisselgebit en adviseert de behandeling dan te voltooien met vaste apparatuur. De voorwaarden voor het welslagen van de behandeling werden toegelicht met de demonstratie van patiënten. Ook aan de pertinente nadelen van dit behandelingsstelsel werd terdege aandacht geschonken. Het geheel maakte een zeer afgewogen en buitengewoon deskundige indruk; het doet een grote klinische vaardigheid vermoeden zonder vooringenomenheid voor bepaalde apparatuur of behandelingsstelsel.

Een bijzonder interessant betoog kwam van Harvold. Aan de hand van klinische waarnemingen over de positie van de onderkaak en de grote rol die de neuromusculaire factoren hierbij spelen, heeft Harvold een theoretisch concept ontwikkeld, dat nu aan de hand van reeds gedeeltelijk uitgevoerde experimenten met resusapen is getest. Voorlopige conclusies zijn onder andere dat de stand van de onderkaak en de vorm van de ondertandboog in grote mate door positie en functie resp. de coördinatie van functies van de tong met de sublinguale musculatuur worden bepaald. De invloeden op het bovengebit blijken aanzienlijk minder. Harvold is er onder andere in geslaagd met chirurgie van de tong een klasse II-afwijking bij apen te verkrijgen.

Verfrissend was de klinische les door Collito. Hij adviseerde voor de behandeling van ernstige lip- en gehemelte spleten een vroegtijdige doch provisorische atraumatische lipsluiting. Bij deze operatie wordt zo weinig mogelijk weefsel gemobiliseerd en niet in het bijzonder gestreefd naar een esthetisch resultaat. Hierdoor wordt in een verbazingwekkend groot aantal gevallen de collaps van de bovenkaak voorkomen. Het gebruik van intra-orale expansie-apparatuur is dan geheel overbodig. Eerst veel later op vier- of vijfjarige leeftijd wordt een meer uitgebreide lipchirurgie verricht. Deze beperkte vroegtijdige operatie heeft alle voordelen, zonder de gebruikelijke nadelen van de in zwang zijnde techniek. De methode verdient zeker uitgebreide aandacht en verdere studie, nu de resultaten zo verrassend blijken.

Een bespreking door Ringenberg over de edgewise-therapie stelde teleur. Hij bracht geen nieuws en waarschuwde voor ook aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen reeds lang achterhaalde zaken als bv. uiterst ingewikkelde „multi-looparches”, die moeilijk zijn te controleren. Overigens bleek het gemis aan primaire kennis van de mogelijkheden van uitneembare apparatuur.

Van de bijna 50 tafeldemonstraties die te volgen waren, vielen in het bijzonder op de presentaties van behandelingssysteem en spuurwerk aan de University of California te San Francisco en aan de University of Washington te Seattle (Wash.).

Aan eerstgenoemde universiteit is men onder leiding van Mathews begonnen aan een onderzoek van de schedelgroei bij patiënten met behulp van metaalimplantaten, zoals dit al enige jaren door Björk in Kopenhagen wordt gedaan. Voor het inbrengen van de implantaten worden de patiënten in volledige narcose gebracht. Jammer is dat men zich beperkt tot het maken van schedelröntgfoto's en geen verder antropometrisch of somatotypisch onderzoek verricht.

De presentatie van het spuurwerk verricht op de afdeling Orthodontie van de University of Washington stond onder leiding van B. Moffett. Het had vooral betrekking op studies van het kaakgewricht en de invloeden van het Milwaukeecorset op de groei van het tand-kaakstelsel. Dit laatste werd experimenteel bij apen onderzocht.

Tijdens de 2de zitting van de *Research Council of the American Association of Orthodontics* werd door ondergetekende een voordracht gehouden over „In vivo Implantation of the Mandibular Condyle”. De voordracht had betrekking op een onderzoek verricht aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen.

Van belang waren voorts de talrijke gevallen tentoongesteld door hen die toegelaten worden tot de *American Board of Orthodontics*. Zij vormen een goed beeld van de buitengewone kundigheid van de Amerikaanse orthodontisten.

Bij de commerciële tentoonstelling viel een apparaat voor intra-oraal solderen op. Voorts „Alastiks”: kleine plastic ringetjes te gebruiken voor het vastzetten van de archwire in de brackets. (Bij een bezoek aan de praktijken van Riedel en Takano in Seattle bleken de Alastiks reeds veel te worden gebruikt.)

Een modieuze orthodontische noot mocht natuurlijk niet ontbreken op een congres in Amerika's Hippie City: Een collega uit Columbus (!) vertoonde de „mini-positioner”. Of de effecten ook mini zijn?

Tot slot dient vermeld dat de deelname aan dit congres uiterst waardevol is gebleken, niet alleen door de vele contacten die werden gelegd, doch ook voor een goede oriëntatie op het terrein van research en de kliniek.

H. S. Duterloo